

Lektio

Autenttisuuden diskursiivinen rakentuminen suomalaisessa hiphop-kulttuurissa

Elina Westinen

Hiphop-kulttuuri koostuu rap-musiikista, breakdancesta ja graffiti-taiteesta. Yleensä hiphop-kulttuurin katsotaan olevan peräisin Yhdysvalloista ja afro-amerikkalaisesta suullisesta perinteestä. Jotkut tutkijat ovat kuitenkin esittäneet sen olevan yhtäaikaisesti osa *jo valmiiksi paikallista* tarinankerrontaperinnettä. Globalisaatioprosessien ja ylikulttuuristen virtausten mukana nuorisokulttuurit kielenkäyttötapoineen leviävät ympäri maailmaa. Suomi ja suomalaiset ovat osatätä kulttuurien virtausta. Hiphop-kulttuuri on nykyään yksi maailman näkyvimmistä ja suosituimmista nuoriso- ja musiikkikulttuureista ja sen eri muotoja on näkyvissä maapallon joka kolkassa. Hiphop on erinomainen esimerkki siitä, miten globaali ja paikallinen kohtaavat, yhdistyvät ja sekoittuvat: se on globaali ilmiö, mutta sen muoto, ilmaisu ja merkitys syntyvät aina paikallisessa konteks-

tissa. Hiphop onkin yksi mielenkiintoisimmista globalisaatioprosessien tutkimuskohteista, sillä se toimii monen nuoren identifi kaation ja itseymmärryksen perustana ympäri maailmaa. Rap-musiikissa kiel(t)en käyttö ja niiden muokkaaminen on erittäin olennaista, ja se tarjoaa nuorille tärkeän itseilmaisukanavan.

Oma henkilökohtainen kiinnostukseni suomalaista hiphop-kulttuuria ja rap-musiikkia kohtaan alkoi vuosituhanen vaihteessa. Voidaan sanoa, että tuolloin alkoi suomihiphopin ”toinen aalto”. Vaikka Suomessa oli tehty rap-musiikkia aiemminkin, toisen aallon musiikki nähtiin enemmän lokalisoituneempana, pääosin suomen kielen takia, ja vakavasti otettavampana kuin aiempi niin sanottu huumori-rap tai underground-rap. Tutkimuksessani yhdistyy siis oma henkilökohtainen kiinnostukseni hiphop-kulttuuriin ja rap-musiikkiin sekä akateemisen lähestymistapa. Rap-musiikki on lisännyt näkyvyyttään erityisesti viimeisten viiden–kuuden vuoden aikana, mikä on ollut myös tutkimukseni kannalta mielenkiintoista. Aikaa voisi kuvata suomihiphopin kolmanneksi aalloksi. Suosio näkyy esimerkiksi keikkojen kävijämäärissä, radiosoi toissa sekä iTunes-latausten ja hiphop-festivaalien määrässä. Rap-musiikki näyttää tulleen pysyväksi osaksi suomalaista populaarimusiikkia ja -kulttuuria. Helsinki on suomalaisen

rap-musiikin suurin ”skene” – eli kulttuurin tapahtumapaikka tai -tila. Sen sisällä voidaan nähdä olevan useampia-kin erilaisia skenejä. Yksittäisiä artisteja ja ryhmiä on toki myös muissa kaupungeissa ja maakunnissa. Voisikin sanoa, että räppiä tehdään kaikkialla Suomessa. Suomalaiset rap-artistit edustavat hiphop-musiikin eri genrejä: toiset tekevät tiedostavampaa musiikkia ja käsittelevät ja ottavat lyriikoissaan kantaa yhteiskunnallisiin asioihin, esimerkiksi syrjäytymiseen ja kapitalistiseen politiikkaan. Toiset taas keskittyvät elämää nauttimiseen, hyvän fiiliksen välittämiseen ja esimerkiksi kavereista, naisista ja bileistä kertomiseen. Näiden kahden ääripään välille mahtuu koko joukko erilaisia artisteja ja tyylejä.

Autenttisuus (*keepin' it real, staying true to yourself and your roots*) on yksi hiphop-kulttuurin tärkeimmistä arvoista, aiheista ja mantroista. Omalle itselleen ja omille juurille pitää pysyä uskollisena. Juuri rap-musiikin on nähty ilmentävän autenttisuutta. Perinteisesti hiphop-autenttisuutta on hahmoteltu niin tutkimuksessa, mediassa kuin arkipuheessakin kategorioiden ja kahtiajakojen kautta, esimerkiksi suhteessa kieleen, rotuun ja genreen. Stereotyyppisesti autenttisuus liitetään usein ghettoelämään ja katuväkivaltaan, ja yleensäkin amerikkalaiseen kontekstiin ja afro-

amerikkalaisiin räppäreihin. Seuraavat autenttisuusväitteet ovat poimintoja väitöskirjaani (ja sen aihetta ja julkaisua) käsittelevistä internet-keskusteluista: ”Suomiräppiä ei voi kutsua räpiksi.... jos haluaa kuunnella oikeaa räppiä nii tu-pac ja jedi mind tricks eivät todellakaan ole huono vaihtoehto”; ”Cheek ja aitous - pthyi”, ”mistä lähtien Cheek on ollut räppäri?” ja ”itähelsinkiläiset on aitoja”. Sekä näissä olettamuksissa että monissa tutkimuksissa autenttisuus on liitetty muun muassa etnisyyteen, rotuun, alkuperään, kaupallisuus ja underground-vastakkainasetteluihin sekä erilaisiin (maantieteellisiin) paikkoihin. Autenttisuuden on siis nähty olevan jo valmiiksi olemassa ihmisessä, kielessä, genressä tai paikassa. Tutkimusaiheen pariin minua siis inspiroi tämänkaltainen kahtiajako ja kirjaimellinenkin mustavalkoisuus – räppäri joko on aito tai ei, rodun, kielen, genren, alkuperän tai paikan perusteella.

Hiphop-autenttisuus tutkimuskohteena

Viimeaikainen hiphop-tutkimus korostaa, että autenttisuus rakennetaan kompleksisessa suhteessa itseen ja muihin sekä paikallisella, kansallisella että globaalilla tasolla. Vaikka hiphop-kulttuurilla onkin globaali malli, tietty perusta ja tietyt normit, autenttisuus, sen perusteet,

ainekset ja kieli määritellään aina paikallisesti. Usein autenttisuus voidaan nähdä monellakin erilaisella paikallisella tavalla. Autenttisuus rakennetaan diskurssissa eli tekstissä ja puheessa eri muodoissaan. Se *ei* siis ole valmiiksi olemassa oleva ominaisuus yksilössä tai kielessä, vaan autenttisuutta tehdään ja rakennetaan diskursiivisesti.

Väitöskirjani käsittelee autenttisuutta suomalaisessa hiphop-kulttuurissa. Tarkemmin sanottuna tutkin, miten kolme suomalaista rap-artistia, Cheek, Pyhimys ja Stepa, rakentavat autenttisuuttaan erilaisten kielellisten ja diskursiivisten resurssien kautta. Kielellisillä resursseilla tarkoitan eri kielten, kielen varieteettien, murteiden ja slangin palasia. Diskursiiviset resurssit viittaavat puolestaan erilaisiin narratiiveihin, diskursseihin, aiheisiin, genrelle tyypillisiin puheakteihin ja kulttuuriin viittauksiin. Tutkin myös, miten rap-artistit näiden resurssien kautta ja avulla ilmentävät erilaisia skaaloja eli ymmärrettävyyden aika–paikka-kehikkoja, esimerkiksi paikallista, alueellista, kansallista ja globaalia skaalaa, tai kaikkia näitä. Lisäksi tutkin, miten nämä rap-artistit orientoituvat erilaisiin normikeskuksiin eli mistä he saavat tai ottavat normit omalle rap-toiminnalleen. Tavoitteenani onkin ollut täydentää aiempaa hiphop-tutkimusta autenttisuudesta, identiteeteistä ja

kiel(t)enkäytöstä keskittymällä erityisesti Suomen kontekstiin ja tutkia maailmanlaajuista ilmiötä globalisaation aikaan liittyvillä teorioilla ja käsitteillä. Aikaisempi tutkimus Suomen kontekstista on puutteellista, ja tämä onkin Suomen ensimmäinen rap-väitöskirja tällä alalla.

Sijoitan oman tutkimukseni neljään teoreettis-metodologiseen viitekehykseen. *Globalisaation sosiolingvistiikka* tutkii kiel(t)en, diskurssin, ihmisten sekä kulttuurien liikkumista ja erilaisia virtauksia jälkimodernissa ajassa. Se korostaa, että ihmiset käyttävät eri tarkoituksiin kielen ja kielten pieniä palasia, resursseja, eivätkä niinkään abstrakteja kielijärjestelmiä. *Diskurssintutkimuksessa* kieli ymmärretään sosiaalisena toimintana, jonka kautta rakennetaan merkityksiä ja esimerkiksi identiteettejä ja yhteisöjä. Analysoin aineistostani sekä diskurssia (kieltä sosiaalisena toimintana ympäristössään) että diskursseja (konventionaalisia ajattelu- ja puhetapoja) ja sitä, miten niiden kautta rap-artistit rakentavat autenttisuutta. Tutkimukseni on sosiolingvististä diskurssintutkimusta. *Etnografinen* orientaatio merkitsee kielen näkemistä sosiaalisena resurssina ja osana ihmisten aktiviteetteja eri konteksteissa. Analysoin mikrotason tapahtumia, jotka indeksoivat makrotason yhteiskunnallisia ja globaaleja ilmiöitä. Etnografinen tutkimusote

näkyy siinä, että olen osallistunut kulttuurin ja erityisesti tutkimukseni kolmen artistin havainnointiin usean vuoden ajan, sekä fanina että tutkijana. Etnografinen tutkimus tähtää niin sanottuun sisäpiiriin tietoon ja ymmärrykseen. Hiphop-tutkimuksen pääpaino oli aiemmin afroamerikkalaisessa hiphopissa. *Globaali hiphop-tutkimus* on noussut esille viimeisen vuosikymmenen aikana. Se on korostanut hiphopin linkittymistä muihin hiphop-kulttuureihin ympäri maailmaa, mutta samanaikaisesti hiphop-kulttuurin paikallisuutta.

Tutkimukseni *aineisto* koostuu Cheekin, Pyhimyksen ja Stepan lyriikoista ja haastatteluista sekä heitä koskevista etnografisista havainnoinneista. Nämä artistit ovat valikoituneet tutkimukseni kohteiksi, koska he edustavat suomalaisen hiphopin monimuotoisuutta niin genren, tyylin, aiheiden, maantieteellisen sijainnin kuin kokemuksensaakin puolesta. Cheek on kotoisin Lahdesta mutta asuu nykyään Helsingissä. Hän on yksi Suomen menestyneimmistä ja samalla kiistanalaisimmista rap-artisteista. Cheek edustaa pop- tai klubirap-genreä, ja hänen (omaelämäkerralliset) albuminsa ovat suuria kaupallisia menestyksiä nykyään myös rap-yleisön ulkopuolella. Pyhimys on kotoisin Helsingistä, jossa hän edelleen asuu. Hän on yksi suomalaisen hiphop-kulttuurin

monipuolisimmista ja kokeneimmista tekijöistä: hän on osa monia rap-ryhmiä, toimii yhden levy-yhtiön toimitusjohtajana ja toisen tuotantopäällikkönä. Hän yhdistelee musiikissaan erilaisia ”ääniä” (tai hahmoja) ja vaikutteita useista genreistä. Stepa on suomalaisen hiphop-kulttuurin nuorempaa sukupolvea. Hän on kotoisin Sodankylästä ja asuu ja opiskelee nykyään Oulussa. Hän edustaa suomalaisen hiphopin marginaalia ja periferiaa monessakin eri merkityksessä. Stepan genre on leppoisa gangsta-funk, jonka kautta hän kertoo omasta arjestaan ja ottaa toisinaan kantaa myös sosiaalisiin ja poliittisiin asioihin.

Lyriikat ovat osa tutkimustani, sillä ne ovat rap-tutkimustradition perinteisin analyysikohde. Autenttisuuden voidaan katsoa rakentuvan niissä sekä kielen että diskurssin kautta. Väitöskirjasani analysoin tarkemmin kultakin rap-artistilta yhtä kappaletta. Avaan tutkimuksen antia yhden aineistoesimerkin avulla. Made in Sodankylä -kappaleessaan, joka on omaelämäkerrallinen ensimmäisen persoonan tarina, Stepa rakentaa ensisijaisesti paikallista autenttisuutta sekä kielellisten että diskursiivisten resurssien kautta. Kielelliset resurssit, suomen puhekieli, yleiskieli ja Peräpohjolan murre, indeksoivat Stepan asemaa nuorena sodankyläläisenä ja suomalaisena rap-artistina. Englanti kappaleen

nimessä heijastaa globaalia skaalaa ja tekee Sodankylästä tunnettua, mutta se on silti ymmärrettävissä ainoastaan paikallisessa kontekstissa ja viittaa paikallisiin teemoihin ja asioihin. Kappaleessa Stepa kertoo problemaattisesta ja monisyisestä suhteestaan kotiin ja Lappiin. Lyriikoissa rakentuvat seuraavat diskurssit: *pohjoinen vastaan etelä, syrjäseudut, kotinostalgia* ja *anti-julkisuus/menestys*. Skaalat, joita Stepa ilmentää kappaleessaan resurssien kautta, ovat moninaisia ja toisiinsa linkittyneitä. Tärkeimmäksi ymmärrettävyyden kehikoksi nousee paikallinen skaala. Stepa hyödyntää ja muokkaa kappaleessaan rap-musiikin yhtä globaalia mallia eli tiedostavan rap-musiikin teemoja ja arvoja, mutta samalla hänen voidaan nähdä jatkavan (jo valmiiksi) paikallista tarinankerrontaa eli suomalaista poliittista lauluperinnettä. Kappaleensa kautta Stepa puolestaan erottautuu valtavirran kaupallisesta musiikista, hiphopin stereotyyppisestä ylellisestä elämäntyylistä, menestymisestä ja tienaamisesta.

Kaiken kaikkiaan Stepan voidaan nähdä omalla tavallaan muokkaavan ja uudistavan suomirap-genreä. Made in Sodankylä -kappaleessa kuullaan syrjäseutujen ääni, ja Stepa toimii näiden alueiden paikallisena puolestapuhujana. Hän haastaa hiphop-kulttuurin ja rap-musiikin aseman vain urbaanisena ilmiönä ja

sisällyttää agendaansa myös periferisten alueiden ja maakuntien ongelmat ja haasteet. Tutkimukseni osoittaa sen, että sekä hiphop-kulttuuria että muita globalisaatioprosesseja tulee tutkia sosiolinguistiikan alalla myös ei-urbaaneissa konteksteissa, vaikka aiempi tutkimus on usein keskittynyt vain kaupunkioloihin. Kappaleen kautta voidaan myös problematisoida ”keskuksen”, ”marginaalin” ja ”periferian” käsitteitä, sillä ne tulee ymmärtää monisyisinä, liikuteltavissa olevina ja subjektiivisina. Kukin artisti koee ne sekä luonnehtii niitä eri tavalla ja omasta positiostaan käsin. Tässä kappaleessa Sodankyläkin voidaan nähdä yhtä aikaa keskuksena ja marginaalina. Lisäksi keskusten ja marginaalien sisällä on uusia, toistuvia keskuksia ja marginaaleja. Tätä ilmiötä luonnehtii termi *fraktaalisuus*, joka viittaa yhä uudelleen toistuviin kuvioihin ja rakennelmiin. Esimerkiksi Lapin sisällä on (yhä uusia) keskusia ja marginaaleja.

Lyriikoiden analyysin lisäksi olen haastatellut artisteja saadakseni heiltä tarkempaa kulttuurin sisäistä tietoa ja pohdintaa autenttisuudesta sekä siihen liittyvistä ja sitä rakentavista tarinoista. Artistinäkökulman sisällyttäminen tutkimukseen on olennaista, sillä se antaa äänen itse artisteille. Haastattelujen analyysissä olen keskittynyt polysentrisyyteen eli monikeskuksisuuteen. Mihin

normeihin artistit orientoituvat rakentaessaan autenttisuuttaan? Olen myös analysoinut erilaisia maantieteellisiä, sosiaalisia ja kulttuurisia keskuksia, marginaaleja ja periferioita ja niiden merkityksiä autenttisuuden rakentamisen kannalta. Seuraavassa avaan analyysia kahden haastatteluesimerkin pohjalta.

Cheek: koska e-ei mul oo mitää niinku kysymystkää siitä. että että näyttääs siltä et mä oon niinkun. et mä en oo headlaineri

Elina: mm

Cheek: tai siis se et. et et. et silloin ku se sun headlaineristatus. ei oo varma

Elina: mm

Cheek: nii silloin sua vituttaa enemmän. tollaset et että mihin aikaan sä oot laitettu mut siin vaihees ku sä tiedät että. et sä oot joka tapaukses se. niin silloin se ei haittaa

Juuri ennen tätä kohtaa haastattelussa Cheek on kertonut, kuinka ärsyyntynyt hän on siitä, että hänet on laitettu esiintymään puoli viideltä iltapäivällä Himoksen juhannusfestareilla, mikä on hänen mielestään marginaalinen paikka, vaikkakin kyseessä on päälava. Hänen mielestään esiintymisjärjestys on aina myös tietynlainen nokkimisjärjestys. Tämä esimerkki kuvaa oivallisesti Cheekin asemaa suomiräp-skenessä, tai

ainakin sitä, miten hän sen itse näkee: hän on suomiräpin kiistaton headliner, pääesiintyjä. Hänen autenttisuutensa rakentuu sen ympärille, että hän on keskuksessa ja hän itse on keskus. Ennen Cheek oli epävarmempi omasta positiostaan ja ärtyneempi aikaisista esiintymisajoista. Mutta nykyään hän tietää, että hän on headliner joka tapauksessa, vaikka esiintyisikin aikaisin festareilla. Mikään ei järkytä hänen statustaan. Kaiken kaikkiaan Cheek korostaa räpin kilpailu- ja paremmuusasetelmaa. Koska hän on nokkimisjärjestyksessä ylimpänä, hänen täytyy katsoa alaspäin, koska kukaan ei oletettavasti ole hänen yläpuolellaan tai tasollaan. Cheek siis rakentaa itsestään suosion keskusta valtavirrassa.

Pyhimys valottaa asemaansa seuraavassa esimerkissä.

Pyhimys: ja sanotaan et mä oon niin keskellä. varmaan ku mahdollista sillee niinku et et ja mä oon aina periaattees pyrkinyt myös ja mä oon jollain ihan ekoil mixteipeil sanonut et mä oon nii uugee joka suuntaan ettei oo ketään keskemällä

Elina: okei

Pyhimys: ja mä yritän pitää siit vielä kiinni mä voin olla Cheekin levyllä ja sit mä voin olla jollain ihan tosi niinku jonku uugeetyypin levyllä ja ilman et siit tulee sitä ko-ristiriitaa..

Pyhimyksen asema Suomen hiphop-skenessä on, hänen omien sanojensa mukaan, ”niin keskellä ku mahollista” ja ”uugee” eli underground (valtavirran ulkopuolinen) joka suuntaan. Hän sijoittaa siis itsensä kaikkien räppäreiden keskelle ja pystyisi tekemään yhteistyötä eri ääripäiden kanssa. Esimerkissä nähdään myös tämän aseman pysyvyys, sillä Pyhimys viittaa ensimmäisiin mixteippeihinsä (kotona tehtyihin äänitteisiin). Sen lisäksi, että tämä UG-positio on horisontaalisesti keskellä, se on vertikaalisesti valtavirran alapuolella, mutta siltikin keskeinen ja merkittävä. Kun edellisessä esimerkissä Cheek rakensi itsensä menestymisen, rahanteon ja fanien keskusta, Pyhimys rakentaa tässä esimerkissä itsestään suomalaisen hiphopin ja artistien keskusta. Tämä keskus on vaihtoehtoinen ja omaehtoinen, ja siinä hän voi sujuvasti liikkua ääripäiden välillä. Kyseinen keskus on siis mobiili, liikuteltavissa oleva, ja mihin tahansa hän liikkuu Suomen hiphop-skenessä, siitä paikasta tulee hiukan keskeisempi sen seurauksena. Tämä esimerkki kertoo myös Pyhimyksen monimuotoisuudesta: hän on avoin kaikkiin suuntiin eikä halua kategorisoida itseään tiettyyn genreen. Tämänkaltaisen määrittelemättömyys on osa hänen autenttisuutensa rakentamista.

Kaikki artistit ovat siirtyneet elämänpolullaan jonnekin päin, joko marginaaleista erilaisiin keskuksiin tai keskuksien sisällä uusiin keskuksiin. Tutkimukseni osoittaa, että artistit rakentavat autenttisuuttaan useilla tavoilla, eri positioistaan käsin, suhteessa eri keskuksiin ja marginaaleihin. Autenttisuuden polysentrinen eli monikeskuksinen rakentuminen näkyy muun muassa siinä, minkälaisia ja kenen erilaisia genrejä sekä tyylejä he arvostavat ja minkälaisen hiphop-porukan he ovat ympärilleen koonneet osana artistipolkuun. Tutkimustulokset näyttävät, että artistit rakentavat positioitaan suomalaisessa hiphop-skenessä hyvin erilaisissa genreissä sekä erilaisten normien ja ideologioiden ohjaamana selkeästi osana valtavirtaa, kuten Cheek, monisyydessä ja liikkuvassa keskuksessa, kuten Pyhimys, tai Stepan tapaan omaehtoisessa marginaalissa, suuren kaupallisen menestymisen ulkopuolella. Esimerkit valaisevat laajempaa kuvaa siitä, minkälaiset erilaiset ja subjektiiviset ”rap-maailmat” kullakin rap-artistilla on ja minkälaisia suhteellisia keskuksia ja marginaaleja niissä on.

Monisyinen autenttisuus

Autenttisuutta käsitellään usein kategorioiden ja kahtiajakojen kautta. Kaiken kaikkiaan tämän tutkimuksen tu-

okset korostavat kuitenkin autenttisuuden ymmärtämistä monimuotoisempänä ja nyansoituneempänä kuin aiemmin on ajateltu. Autenttisuus rakentuu semioottisten resurssien kautta kielessä ja diskurssissa. Sitä rakennetaan ilmentäen useita, toistuvia (eli fraktaaleja) ja subjektiivisia skaaloja sekä suhteessa useisiin normeja antaviin keskuksiin. Kukin artisti rakentaa autenttisuuttaan omilla, uniikeilla mutta myös jaetuilla tavoillaan, jotka heijastavat mutta samalla myös rakentavat hänen omaa (osaksi vakiintunutta, mutta silti liikkuvaa) asemaansa suomalaisen hiphopin *ideologiassa topografiassa*. Artistit eivät siis välttämättä ole kiinnittyneitä yhteen tiettyyn paikkaan, vaan osana heidän polkuaan ja elämänkaartaan he liikkuvat paikasta toiseen, esimerkiksi marginaalista keskukseseen tai toisin päin. Kaiken kaikkiaan etnografisen tiedon, useiden aineistojen ja relevanttien teoreettisten lähtökohtien yhdistäminen ja hyödyntäminen mahdollistaa autenttisuuden näkemisen monin eri tavoin: autenttisuus ilmenee ja rakentuu kielellisenä, diskurssiivisena, skalaarisena, fraktaalisenä, polysentrisenä, urbaanina ja ei-urbanina – monisyydenä ja samalla järjestäytyneenä.

Tutkimukseni tukee aiempien tutkimusten näkemystä siitä, ettei hiphop-kulttuuri ole niin sidoksissa afroamerikkalaiseen ”alkuperään” ja malleihin kuin

yleensä ajatellaan tai esitetään. Suomalainen hiphop-kulttuuri linkittyy muihin hiphop-kulttuureihin ympäri maailmaa, mutta on samanaikaisesti ainutlaatuinen ja monipuolinen ilmiö, jolla on jo oma historiansa, aiheensa ja tekijänsä. Tutkimukseni osoittaa, että hiphop-kulttuurilla ja rap-musiikilla on suuri merkitys suomalaisessa nyky-yhteiskunnassa. Rap antaa nuorille (aikuisille) äänen, jonka kautta he voivat käsitellä niin paikallisia, kansallisia kuin globaalejakin aiheita. Tällä hetkellä näyttääkin siltä, että hiphop-kulttuuri ja rap-musiikki tarjoavat olennaisia keinoja ja tapoja ymmärtää monen suomalaisen nykynuoren ajattelua, arvoja, diskursssia tai diskursseja, kielenkäyttöä ja tyyliä.

FT Elina Westisen väitöskirja *The Discursive Construction of Authenticity. Resources, Scales and Polycentricity in Finnish Hip Hop* tarkastettiin Jyväskylän yliopistossa 15.6.2014. Väitöskirja perustuu Jyväskylän yliopiston humanistisen tiedekunnan ja Tilburgin yliopiston humanistisen tiedekunnan väliseen yhteistutkintosopimukseen. Vuosina 2009–2014 Westinen oli tohtorikoulutettavana Jyväskylän yliopiston kielten laitoksella Suomen Akatemian rahoittamassa ja Helsingin ja Jyväskylän yliopistojen yhteisessä *Englannin kielen vaihtelun, kontaktien ja muutoksen huippututkimusyksikkö VARI-ENGissa* ja Suomen Akatemian rahoittamassa *Language and Superdiversity: (Dis)identification in social media* -hankkeessa. Tällä hetkellä Westinen työskentelee tutkijatohdortorina edellä mainitussa hankkeessa. Yhteydenotot: elina.westinen@jyu.fi

KULTTUURINTUTKIMUKSEN SEURA ry

SÄLLSKAPET FÖR KULTURSTUDIERN I FINLAND rf

SOCIETY FOR CULTURAL STUDIES IN FINLAND

PUHEENJOHTAJA / CHAIR
Jyrki Korpua, yliopisto-opettaja (vs.), kirjallisuuden oppiaine, Oulun yliopisto
✉ jyrki.korpua@oulu.fi

SIHTEERI / SECRETARY

Minna Nerg
☎ 050 599 8842
✉ Nykykulttuurin tutkimuskeskus
PL 35, 40014 Jyväskylän yliopisto
✉ Research Centre for Contemporary Culture
PB 35
FI-40014 University of Jyväskylä, Finland
✉ minna.m.nerg@jyu.fi
<http://kultut.fi>

POSTITUSLISTA / MAILING LIST

✉ kultut@lists.jyu.fi

Kulttuurintutkimuksen seuran tavoitteena on toimia korkeakouluissa ja muissa tutkimuslaitoksissa kulttuurintutkimusta harjoittavien tutkijoiden yhdyssiteenä ja jatkokoulutusta tarjoavana yhteisönä. Tavoitetaan seura toteuttaa järjestämällä tieteellisiä kokouksia ja seminaareja kulttuurintutkimuksen eri alueilta sekä julkaisemalla *Kulttuurintutkimus*-lehteä.

The objective of the Society is to serve as a connecting link between cultural researchers active in institutions of higher education and in other institutions, and to function as a community offering post-graduate education. The Society pursues these goals by arranging scholarly meetings and seminars around topics from various fields of cultural studies, and by publishing the journal *Kulttuurintutkimus*.